

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 19/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 7. júla 2005 predbežne prerokoval návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 130 ods. 1 písm. e) Ústavy Slovenskej republiky a § 18 ods. 1 písm. e) v spojení s § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov o súlade § 2 ods. 3 slova „... zriaďuje...“, ods. 4 až 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 23 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1, čl. 66 ods. 2 a s čl. 67 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

1. Návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky v časti týkajúcej sa namietaného nesúladu § 2 ods. 3 slova „... zriaďuje...“, ods. 4 až 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 66 ods. 2 a s čl. 67 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Vo zvyšnej časti návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 22. apríla 2005 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a čl. 130 ods. 1 písm. e) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 18 ods. 1 písm. e) v spojení s § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o súlade § 2 ods. 3 slova „... zriaďuje...“, ods. 4 až 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 23 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1, čl. 66 ods. 2 a s čl. 67 ods. 3 ústavy.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy rozhoduje ústavný súd o súlade zákonov s ústavou.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily, môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, pričom skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd rozhodol o prijatí návrhu na ďalšie konanie v rozsahu, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia (§ 25 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd odmietol pri predbežnom prerokovaní prijať návrh na začatie konania v časti namietajúcej nesúlady označených ustanovení zákonom o obecnom zriadení s čl. 23 ods. 1 a 3 a s čl. 46 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd odmietol návrh generálneho prokurátora v časti týkajúcej sa posúdenia súladu označených ustanovení zákona o obecnom zriadení s čl. 23 ods. 1 a 3 z dôvodu absencie príčinnej súvislosti medzi územným členením obce obsiahnutým v označených ustanoveniach zákona o obecnom zriadení a základnou slobodou pobytu a pohybu (so zákonnými limitmi jej obmedzenia). Ústavný súd je toho názoru, že zmeny územného členenia nezasahujú do podstaty slobody pohybu a pobytu fyzických osôb garantovanej v čl. 23 ods. 1 a 3 ústavy; tieto zmeny môžu mať a aj majú vplyv na identifikáciu miesta pohybu a pobytu fyzických osôb, avšak bez toho, že by im do slobody pohybu a pobytu zasahovali.

Rovnaký záver o absencii príčinnej súvislosti označených ustanovení zákona o obecnom zriadení zistil ústavný súd v súvislosti s ich namietaným nesúlantom s čl. 46 ods. 1 ústavy garantujúcim právo na súdnu a inú právnu ochranu. Samotné ustanovenia o území obce a jej územnom členení nemôžu byť podľa názoru ústavného súdu v rozpore s čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože tieto ustanovenia zo súdnej a inej právnej ochrany problematiku územného usporiadania obce nevylučujú. Ak generálny prokurátor argumentuje druhom (charakterom) orgánu, ktorý má zákonné oprávnenie rozhodovať o územných zmenách obce, ústavný súd uvádza, že ústava neobmedzuje uskutočňovanie územných zmien len na orgány verejnej správy. Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že relevantné je materiálne, a nie formálnoprávne posudzovanie vecí. Odvodzovať rozpor označených ustanovení s čl. 46 ods. 1 ústavy od ústavnoprávneho postavenia vlády ako najvyššieho orgánu výkonnej moci bez zohľadnenia celej zákonom ustanovenej právomoci vlády nemôže viesť podľa názoru ústavného súdu k záveru o príčinnej súvislosti napadnutých ustanovení zákona o obecnom zriadení s označeným čl. 46 ods. 1 ústavy. Z toho dôvodu ústavný súd aj túto časť návrhu generálneho prokurátora odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2005

